

KIŞ RUBAİLERİ-II

HAYATIMIZIN KIŞI

Âdemoğullarının yere yakın bakışı
Yaşamının çoğunu geride bırakışı
İlkbaharı izler yaz, sonbaharı ise o
İhtiyarlık değil mi, hayatımızın kışı?

KIŞ GÜNEŞİ

İhtiyarlıkta bile sönmüyor sevdâ ateşi
Gönül kocamaz derler ya, işte onun bir eşi
“Senin İçin” adlı şiirinde Cenap diyor ki:
“Doğuyor ömrüme bir yirmi sekiz yaş güneşi”...

“KAR DA ISITIR”

Kar denince üşürüm, mum denince yanarım
Buz denince üşürüm, kum denince yanarım
Rus Edebiyatı’nı okuyunca üşürüm
Sarıkamış, Erzen-i Rum denince yanarım...

“GİBİ KAR”

Dışarıda uğuldarken, fırtına, tipi, kar
“Eşini gâib eyleyen”, ak “bir kuş gibi kar”
Cenab’ın dediği gibi, “Elhân-ı Şitâ”da
Hasretle, geçen “eyyâm-ı nevbahârı arar”...

UZUN KIŞ GECELERİ

Lastik gibi uzar soğuk kış geceleri
Barındırır nice özgür düşünceleri
Yaratır masalı, miti, bilmeceleri
Keloğlan’ı, devi ve yedi cüceleri...

Bekir OĞUZBAŞARAN

